

lääbi finnitada, wõip omme laste nink parrandajide parrast rahholiko sõamega siist ilmast lahku; temma tijap, et keake neid ei wõi wälja-tõugata, kui nemma omma kontrahtri ausaste piddawa nink maja-hääd püüdwa targalikult hoita nink kaswatada.

Kui perre-mees sõwmap, et se pu, mes temma aida istutap, nink se põld, mes temma palge heen harrip nink wäitap, nink se niit, mes temma puhhastap nink hoiijap, temma lastile nink laste lastile suggu kannas, se ärra wiitko aiga, enge mingo pea omma mõisa-wannemba mannu pallemä, et, kui herra tahtmisege ütse-sünnip, temma temmaga jädawat rendi-kontrahtri ärra-tees. Nink se mees, ke neid-sinnatsid sõnnu timma-hawatse kalendri sisse om kirjutanu, tahhap henne-kottalt Jummalat pällelda, et kiik tallo-perre-mehhe targas saas ärra-tundina, et sel wiisil lige ennembide tallo-rahwa luggu nakkas häste tõrda-minnema. **C. v. R.**

Oppus tenimiseft nink tenija saisuseft.

Jummal annap egga-üttele innemisele kats andet ütten, minka innemine henda ilma pääl peap ül-lewän-piddama: tõine om aig, tõine om jüud. Kes neid karte hääd targaste prugip, se lõwmap neide lääbi õnne-ma pääl nink iggawest ello taiwan. Kel ihho- nink hengejüudo rääweste om antu, et temma omma aiga wõip tullulikult pruiki, se olgo omma jüuwoga nink ajaga lähhembale abbis, kel paljo tõõd, ent weidi jüudo nink aiga om, nink wõtko se eest tõise kääst palka. Kes palga eest omma jüudo nink aiga tõise hääs prugip, se tenip tõist nink om tenija-mees.

Ent mitma tenija-innemise ei tahha suggufe tenida, pandwa tenimist rassehes nink wihtawa omme leiwa-wannembid, feddi nemma peawa-orjama. Sääratse tenija raiskawa omma aiga ilm-asjanda ärra, nink ei püüwa muud, kui laiskust piddada nink

ümbre-hulku; nemma petwa wannembid, sest et nemma leppitu palka wõtwa, ent ei tahha leppitu aiga neide hääs kullutada.

Petja teep iks hehnele essi kahjo; säwatseft pettuseft tullep sis tenijale ka wimate hädda kätte. Innemine harrinep pea sedda teggema, nink päle temma lige ennambaste tükkip, nink kurja harjotusega ollet ni kui tõrwaga koon: sa-ei sa ennamb temmast wallale. Kui nüüd tenijainnemine mitto ajastaiga om harrinu henda tõõst taggast-kiskma ehk ilmasjanda aiga wiitma, egga-tõrd nurisema, kui tõõd kätte antas, nink kiik ilma holeta nink murreta teggema, sis om pea kurri ammet kaen nink ei jä ennamb temmast mahha. Sedda kurja ammetit kannap temma üttest majast tõiste, nink tullep tal wimate essi maija pitta; kes sis lõwmap temma laiskuseft, holetuseft, suikmuseft nink longimiseft surembat kahjo, kui essi? Essi peap temma sis poimama, mes temma om lüüwnu, essi kandma hädda nink häppe, willitsust nink õnnetusst ello orsani, nink päle to ka weel Jummalat aujärje een se eest wastutama. Raege ümbre-zõri, sõbra, mitto tuhhande ellawa Jummalat tahtmist wasta muile innemisele waiwas, nink hullwa wäesusen nink häddan mõda ilma, üttes tunnistuses, et laiskus nink holetus nink mu kurri harjotus essi henda pettap.

Ni kui sul teggudest tullep harjotus, ni tullep ka teggudest hä ehk kurri nimmi. Sedda mõda, kuis sa ellat, sündimiseft omma furmani, sedda-mõda pannep ka ilm sulle nimme. So nimmi sadap sulle kittust ehk laitust, auwo ehk häppe, armo ehk wihta. Ega-üttel, olgo kes taht, om kittuse ehk laituse nimmi; ka se lige wähhemba innemise päle kaewa tõiste innemiste silma, nink ilm tijap, kas temmast sünnis luggu pitta, wai ei sünni. Se nimme pärra antas sullasele ehk näütsikule palka,